

BELGISCHE SENAAAT**ZITTING 1982-1983**

15 MAART 1983

Voorstel van wet tot aanvulling van artikel 16 van het koninklijk besluit van 15 april 1958 houdende bezoldigingsregeling van het onderwijzend, wetenschappelijk en daarmee gelijkgesteld personeel van het Ministerie van Onderwijs

(Ingediend door de heer De Bondt c.s.)

TOELICHTING

Het statuut van het tijdelijk wetenschappelijk personeel van de universiteiten is op 31 juli 1982 door het koninklijk besluit nr. 83 houdende wijziging van administratief en geldelijk statuut van het wetenschappelijk personeel van de Staat (*Belgisch Staatsblad* van 7 augustus 1982) grondig gewijzigd.

De nieuwbenoemden ondergaan een forse weddevermindering: hun wedde wordt teruggebracht tot het peil van leraar hoger secundair onderwijs. In feite gaat het om doctoraatsstudenten. Nu de universiteit stagneert, is het voor de meesten onder de doctorandi uitgesloten in het vaste kader benoemd te worden. Zij zijn verplicht na hun doctoraat de universiteit te verlaten en zullen zich veelal richten naar het secundair onderwijs of naar het hoger niet-universitair onderwijs. Daar komen zij, zonder enige voorsprong, in competitie met pas afgestudeerde licentiaten.

Louter materialistisch beschouwd zijn de tijd en de inspanningen besteed aan de voorbereiding van hun doctoraat verloren en nutteloos.

SENAT DE BELGIQUE**SESSION DE 1982-1983**

15 MARS 1983

Proposition de loi complétant l'article 16 de l'arrêté royal du 15 avril 1958, portant statut pécuniaire du personnel enseignant, scientifique et assimilé du Ministère de l'Instruction publique

(Déposée par M. De Bondt et consorts)

DEVELOPPEMENTS

Le statut du personnel scientifique temporaire des universités a été profondément modifié au 31 juillet 1982 par l'arrêté royal n° 83 modifiant le statut administratif et pécuniaire du personnel scientifique de l'Etat (*Moniteur belge* du 7 août 1982).

Le traitement des agents nouvellement nommés a été sensiblement réduit par cet arrêté; il a, en effet, été ramené au niveau de celui du professeur de l'enseignement secondaire supérieur. Or, les agents en question sont en fait des étudiants préparant un doctorat. Etant donné la stagnation des universités, il est exclu pour la plupart des doctorands d'y être nommés à titre définitif. Après avoir été reçus docteurs, ils doivent quitter l'université et se tournent souvent vers l'enseignement secondaire ou vers l'enseignement supérieur non universitaire. Ils s'y trouvent en concurrence avec des licenciés nouvellement diplômés, sans disposer d'aucun avantage par rapport à ceux-ci.

D'un point de vue purement matérialiste, le temps et les efforts qu'ils ont consacrés à la préparation de leur doctorat auront été employés en pure perte, et ne leur serviront aucunement.

De universiteit tracht een recrutering van jonge onderzoekers te verzekeren onder haar beste studenten. De doctorandi spelen immers een zeer belangrijke rol in het wetenschappelijk onderzoek; de originaliteit van universitaire research is voor een groot deel gebonden aan de participatie van jonge mensen die, onbevooroordeeld door de ondervinding van ouderen, een oud probleem met een nieuwe kijk aanpakken. De gelijkschakeling van de wedde van het tijdelijk wetenschappelijk personeel met die van de leraren middelbaar onderwijs, op zichzelf aannemelijk, bedreigt in zekere zin het toekomstperspectief van het wetenschappelijk onderzoek. Vandaar dat een erkenning van een meerwaarde voor kandidaten met een doctorstitel noodzakelijk is.

Dat is het doel van onderhavig wetsvoorstel, dat een beperkte geldelijke anciënniteit verleent aan sommige licentiaten die lid waren van het tijdelijk wetenschappelijk personeel van de universiteiten of de universitaire instellingen.

F. DE BONDT.

**

VOORSTEL VAN WET

ENIG ARTIKEL

Artikel 16 van het koninklijk besluit van 15 april 1958 houdende bezoldigingsregeling van het onderwijzend, wetenschappelijk en daarmee gelijkgesteld personeel van het Ministerie van Onderwijs wordt aangevuld met een § 1bis luidende :

« § 1bis. Bij de vaststelling van de wedde van elke licentiaat, worden voor de in aanmerking komende diensten eveneens opgenomen, met ingang van zijn/haar 25e jaar, de jaren gepresteerd als lid van het tijdelijk wetenschappelijk personeel van een universiteit of universitaire instelling, met een maximum van zes jaar. »

F. DE BONDT.

G. GRAMME.

R. WINDELS.

G. LUTGEN.

M. TYBERGHEN-VANDEBUSSCHE.

L'université essaie de recruter les jeunes chercheurs parmi les meilleurs de ses étudiants. Les candidats au doctorat jouent, en effet, un rôle très important dans la recherche scientifique ; l'originalité de la recherche universitaire dépend pour une bonne part de la participation de personnes jeunes, capables de regarder des problèmes anciens avec des yeux neufs, et dont le jugement ne soit pas déformé par l'expérience de leurs aînés. Si l'alignement du traitement du personnel scientifique temporaire sur celui des professeurs de l'enseignement secondaire est en soi admissible, il n'en hypothèque pas moins dans un certain sens les perspectives d'avenir en matière de recherche scientifique. C'est pour cette raison qu'il convient d'accorder une certaine valorisation aux candidats porteurs d'un diplôme de docteur.

Tel est l'objectif de la présente proposition de loi qui accorde une ancienneté pécuniaire limitée à certains licenciés qui ont fait partie du personnel scientifique temporaire des universités ou des institutions universitaires.

**

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE UNIQUE

L'article 16 de l'arrêté royal du 15 avril 1958 portant statut pécuniaire du personnel enseignant, scientifique et assimilé du Ministère de l'Instruction publique, est complété par un § 1^{er}bis, rédigé comme suit :

« § 1^{er}bis. Pour la fixation du traitement de chaque licencié(e), forment également des services admissibles, les années passées par celui-ci ou celle-ci, à partir de l'âge de 25 ans, en tant que membre du personnel scientifique temporaire d'une université ou d'une institution universitaire, avec un maximum de six ans. »